

Cena Oskára Čepana má tohto roku päť finalistov, medzinárodná odborná porota sa odvoláva na vysokú kvalitu

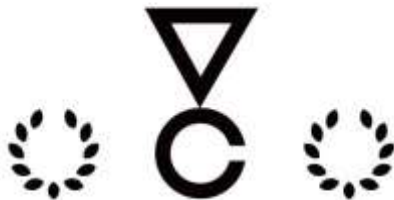
22. 05. 2019 | TLAČOVÁ SPRÁVA

Medzinárodná porota zasadala celých deväť hodín a rozhodla, že Cena Oskára Čepana (COČ) bude mať tohto roku až päť finalistov. Odborníci pristupovali k diskusii o výbere zodpovedne, zhodli sa v tom, že chcú dať šancu rozvinúť vybraným finalistom svoj potenciál aj v priebehu nasledujúcich mesiacov, keď budú mať možnosť pracovať na novom výstavnom diele. Z 37 prihlásených vizuálnych umelcov do 40 rokov sa finalistami stávajú: Jan DURINA, Dávid KORONCZI, Milan MAZÚR, Erik SIKORA, Gabriela ZIGOVÁ. Ich výstavu predstaví Východoslovenská galéria v Košiciach, vernisáž bude 8. novembra 2019. Meno laureáta/laureátky ceny bude známe 29. novembra tohto roku.

COČ organizuje Nadácia – Centrum súčasného umenia (N-CSU).

„Vysoká kvalita a rozmanitosť umelcov prihlásených do Ceny Oskára Čepana 2019 bola pre porotu inšpiratívnou výzvou. Rozličné prístupy a postoje tvorcov k umeleckým postupom, diskurzu a mediálnym výstupom vytvorili podmienky pre intenzívny dialóg medzi medzinárodnými a lokálnymi umeleckými tendenciami, ktorých dynamika však porote výberový proces ani trochu nezjednodušila. Prostredníctvom aktivizmu, akademických či iných aktivít umelci reflektujú široký tematický rámec od národných a rodových identít cez politické a osobné hranice až po súčasný vzťah človeka k environmentálnej problematike. S dôrazom na humor, melanchóliu či vznešenosť sa postoj finalistov opiera o výskum, teóriu, svieže mediálne prístupy a štýly. Tie sa spájajú a odhaľujú nové vzrušujúce perspektívy. Príroda ako metafora spoločnosti navyše umožňuje umelcom artikulovať rolu tela – ktoré je prirodzené a sebapotvrdzujúce – v re-transformácii spoločnosti. Jedinečné vízie a štýly, ktoré siahajú od formálneho k indiferentnému predstavujú vitálny a živý náhľad na súčasnú umeleckú produkciu na Slovensku.“

Stretnutie sa konalo 20. mája 2019, na ňom posúdili všetkých prihlásených, z nich vybrali finalistov na základe: portfólia prác za posledné obdobie, autorského stanoviska a životopisu. Z minulého roku v členstve poroty pokračujú **Rainer Fuchs** (šéfkurátor mumok |

museum moderner kunst stiftung ludwig, Viedeň) a **Lora Sariaslan** (pedagogička na University of Amsterdam, Amsterdam); novými členmi pre obdobie rokov 2019 a 2020 sú: **Vjera Borozan** (kurátorka, riaditeľka projektu Artyčok TV a pedagogička na Akademii výtvarných umění, Praha), **Jaro Varga** (vizuálny umelec, Praha, Bratislava), **Bartholomew Ryan** (nezávislý kurátor, držiteľ MA titulu z Centra kuratoriálnych štúdií na Bard College, Minneapolis, USA).

„Opäť sa potvrdil význam medzinárodného zloženia poroty, ktoré vnáša do rozhodovacieho procesu nadhľad v zmysle nezaťaženia lokálnym kontextom a možnosť bezprostredného porovnávania s globálnym vývojom súčasného umenia. Jeden člen poroty je však napriek tomu zakaždým z domáceho prostredia, čo považujeme za rovnako dôležité, dvaja pokračujú z minulého roka – vedia tak porovnať aj kvality opakovane sa hlásiacich umelcov, progres, ktorý u nich zaznamenávajú,“ povedala riaditeľka Nadácie – Centrum súčasného umenia Lucia Gavulová.

Súčasťou stanoviska poroty sú aj stručné odôvodnenia pri každom z umelcov, ktorý sa týmto stáva finalistom COČ 2019.

Jan DURINA (1988)

V queer reflexii slovenskej krajiny a tela v nej rieši Durina otázky prirodzenosti a toho, ako je skutočnosť tvarovaná telesnosťou, performujúc telo ako vrodené, ale aj indoktrinované a slobodné.

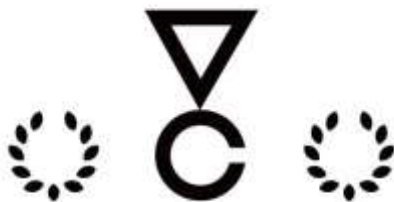
Dávid KORONCZI (1990)

Tvorivo (a spoločensky) aktívny ako vizuálny umelec, grafický dizajnér, vydavateľ, pedagóg, a organizátor predstavuje Koronczi mnohostranné presahy smerom k otázkam society, ktoré sú síce vo výraze efemérne, no skrývajú silný politický podtón.

Milan MAZÚR (1989)

Dekonštruuje predurčené spoločenské roly. Meditatívnosť a strohosť jeho pohyblivých obrazov prináša nezvyčajné provokatívne napätie.

Erik SIKORA (1986)

S humorom sa zaoberá vážnymi témami, ako sú národná história či environmentálna kríza. Vytvára obsah pre absurdné a kritické čítanie súčasnej spoločnosti a umenia.

Gabriela ZIGOVÁ (1989)

Enigmatickosť, ale aj každodennosť autorkinho diela dávajú tušiť hľadanie sociálnej, ako aj subjektívnej rovnováhy, ktoré si vyžaduje vyrovnávanie sa so súčasnými podmienkami.

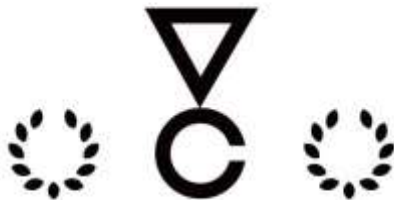
Laureáta/laureátku 24. ročníka COČ čaká dvojmesačný rezidenčný pobyt v New Yorku, v spolupráci s Trust for Mutual Understanding a Residency Unlimited, finančná odmena vo výške 3 000 eur, samostatná výstava a podpora N-CSU pri zaistení ďalších výstav, projektov a prezentácií na Slovensku a v zahraničí.

Po prvý raz sa záujemcovia prihlasovali priamo cez nový web projektu www.oskarcepan.sk, na ktorom sa priebežne pracuje. Jej návštevníci sa tak môžu zoznámiť s profilmi finalistov a ich portfóliom.

POROTA CENY OSKÁRA ČEPANA 2019:

Vjera Borožan /CZ/ je historička umenia a kurátorka, pôsobiaca v Prahe, kde v roku 2011 získala doktorandský titul na Filozofickej fakulte Karlovej univerzity. Aktuálne pracuje ako riaditeľka platformy pre súčasné umenie Artyčok TV. V minulosti prednášala na Fakulte výtvarných umení v Brne, aktuálne prednáša na Akadémii výtvarných umení v Prahe (od roku 2009). Pracovala ako riaditeľka Národného múzea v Čiernej Hore (2017-2018) a spolupracovala s iniciatívou súčasného umenia tranzit.cz.

Rainer Fuchs /AT/ je zastupujúcim riaditeľom, vedúcim kurátorom a vedúcim výskumného oddelenia Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig (mumok) vo Viedni, kde zároveň prednáša na Akademie der bildende Künste. Je autorom monografických výstav umelcov ako John Baldessari (2005), Keren Cytter (2007), Peter Kogler (2008), Brigitte Kowanz (2010), Pakui Hardware (2016), Christian Kosmas Mayer (2019), tematických výstav ako *Painting: Process and Expansion* (2010; Jackson Pollock, Yves Klein, Morris Louis, Arnulf Rainer, Hermann Nitsch, Maw Weiler, Joseph Kosuth, Karel Malich ai.), a kurátorom väčšiny veľkých výstavných projektov v mumok-u (*Natural Histories. Traces of the Political*, 2018; *Painting with Method. Neoavantgarde*

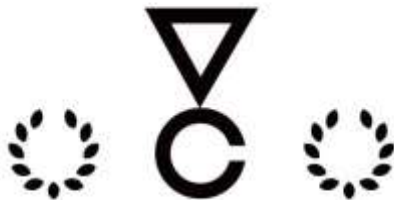

Positions from the mumok Collection, 2019 ai). Venuje sa rakúskemu a medzinárodnému modernému a súčasnému umeniu v kontexte kultúrnej antropológie.

Bartholomew Ryan /USA/ je nezávislý kurátor, ktorý pôsobí v Minneapolise (USA). Je držiteľom MA titulu z Centra kuratoriálnych štúdií na Bard College (2009). V minulosti pôsobil ako Milton Fine Curator v Andy Warhol Museum v Pittsburghu a ako Assistant Curator vo Walker Art Center v Minneapolise, kde bol spolukurátorom ambiciózneho historického výstavného projektu *International Pop* (2015). Medzi ostatné projekty, ktorých bol kurátorom, patria *Scaffold Room* (2014) choreografa a vizuálneho umelca Ralpha Lemona, *Painter Painter* (2013), *Pedro Reyes: Baby Marx* (2011), *Goshka Macuga: It Broke from Within* (2010) a *Eiko & Koma: Naked* (2010). V roku 2013 kurátoroval výstavu *9 Artists*, multigeneračný skupinový projekt o meniacej sa role umelca v súčasnej kultúre – v kontexte rozvíjajúcej sa geopolitiky a súčasného umenia (Yael Bartana, Liam Gillick, Natascha Sadr Haghhighian, Renzo Martens, Bjarne Melgaard, Nástio Mosquito, Hito Steyerl, Danh Vo).

Lora Sariaslan /NL/ je teoretička umenia a kurátorka, ktorá v minulosti kurátorsky pôsobila v Dallas Museum of Art (2001-2005) a v Istanbul Modern (2005-2011). Vybrané výstavné projekty zahŕňajú tituly ako *World and Dreams of Salvador Dalí* (Dallas Museum of Art, 2004), *Ryan Trecartin: Any Ever* (Istanbul Modern, 2011), *Life in the UK/Balance of Probabilities*, ako súčasť 2nd Asia Triennial v Castlefield Gallery v Manchestri, *Double Take* (2nd Mardin Biennial, 2012), *This yearning is ours!* (Center of Contemporary Art Znaki Czasu, Torun, Poland, 2016) a *What we Forget* (Nieuw Dakota, Amsterdam, 2019). Aktuálne prednáša ako PhD. kandidátka na University of Amsterdam. Jej akademický záujem sa orientuje na tvorbu vizuálnych umelcov, ktorí prišli do Európy z opačnej strany hraníc – z Turecka. Je členkou AICA Turecko a medzinárodnou korešpondentkou pre European Museum Forum (EMF) tamtiež.

Jaro Varga /SK/ vyštudoval magisterské a doktorandské štúdium na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave a absolvoval študijné pobyty na ABK vo Viedni, ASP vo Vroclavi a SRU v Pensylvánii. V rokoch 2010 a 2008 bol finalistom Ceny Oskára Čepana, v roku 2015 laureátom Ceny Tatrabanky za umenie do 35 rokov a v roku 2017 laureátom Ceny Nadácie Novum. Vystavoval v Slovenskej národnej galérii v Bratislave, v Národní galerii v Prahe, na Prague Biennale 6, vo FUTURA v Prahe, v Kunstraum Kreuzberg v Berlíne, v ZKU v Berlíne, Secession vo Viedni, v Triangle Arts Association v New Yorku, v National Museum of Contemporary Art v Soule, v The 8th Floor Gallery v New Yorku a v Gdansk Municipal Gallery. Absolvoval rezidenčné pobyty vo Viedni, Berlíne, Varšave, New Yorku, Soule, Kremse, Prahe a ďalšie. Realizoval samostatnú výstavu v Galérii SODA v Bratislave (2017), v Ivan Gallery v Bukurešti (2017), vo Východoslovenskej galérii v Košiciach (2017) a v Galérii AlbumArte v Ríme (2018). V roku 2018 realizoval miestošpecifické umelecké inštalácie vo verejnom priestore k 50temu výročiu módného domu Sonia Rykiel v Paríži, New Yorku, Soule, Bruseli a v Londýne. V rokoch 2007 až 2019 viedol spolu s Dorotou Kenderovou Galériu HIT v Bratislave. V rokoch 2015 až

2017 pôsobil ako šéfkurátor galérie MeetFactory v Prahe, kde pôsobí a žije. V celom spektre svojich aktivít sa primárne zaoberá problematikou expandovanej role umelca a umenia.

--

Súťaž Cena Oskára Čepana vznikla v roku 1996 a je určená vizuálnym umelcom do veku 40 rokov. Účasť v súťaži nie je obmedzená konkrétnym výtvarným médiom. Projekt realizuje od roku 2001 Nadácia – Centrum súčasného umenia, od roku 2016 v spolupráci s Residency Unlimited, Trust for Mutual Understanding a s finančnou podporou Fondu na podporu umenia. Od roku 2018 je spoluorganizátorom ceny platforma na podporu umenia collective. Cena je súčasťou medzinárodnej siete ocenení YVAA – Young Visual Artists Awards, organizovaných v krajinách stredovýchodnej Európy.

Oskár Čepan (1925-1992) bol literárnym vedcom, výtvarným teoretikom a kritikom, umelcom, archeológom a paleontológom. „*Spája v sebe odvahu, étos, presvedčenie, intuíciu a schopnosť revidovať ustálené názory. Sú to vlastnosti ojedinelé, hodné mladých nositeľov Ceny Oskára Čepana a jej trvalého kultivovania.*“ –Peter Zajac, júl 2014

oskarcepan.sk

www.oskarcepan.sk

--

Organizátor: Nadácia – Centrum súčasného umenia

Spoluorganizátor: Collective, Východoslovenská galéria Košice

Z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Partner: J&T Banka

Partneri: Trust for Mutual Understanding, Residency Unlimited, Young Visual Artists Awards

Komunikačný partner: SKPR STRATEGIES

Zuzana Golianová / Mediálna podpora COČ 2019

22. máj 2019, Bratislava